

[Jensen (Gørding).]

Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen rettede forleden Dag en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om, at der stilledes en større Mængde Pneumoni-Serum til Raadighed for Befolkningen og paa en saadan Maade, at den ogsaa kom den fattige Del af Befolkningen til gode. Hvis jeg ikke for længst havde været vidende om, at den højtærede Indenrigsminister allerede paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem fremkom med sin Henstilling, for længst var i Forbindelse med Serumintituttet og saaledes havde imødekommet Henstillingen, førend den fremsattes, vilde jeg stille mig bag det ærede Medlem. Nu vil jeg som Følge heraf derimod bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak og Anerkendelse, fordi han har handlet saa hurtigt, som han har, og ogsaa har været med til at stille fattig og rig lige.

Derimod anbefaler jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at der stilles flere Midler til Raadighed for Husholdningsraadet; det er vigtigt, at der gives Husmødrene al den Vejledning, der kan ydes, i en fornuftig Anvendelse af de for mange Hjem smaa Midler, der haves til Raadighed. Ikke mindst har Børnenes Ernæring, lige fra de er ganske smaa og op gennem den skolepligtige Alder, Betydning. Det konstaterede Forfald af Børnenes Tænder er et talende Vidnesbyrd om, at her er adskilligt at rette. Men foruden den Underernæring, som man i Skolerne ofte har Lejlighed til at iagttage, bør selvfølgelig ogsaa Overernæringen, hvorunder en ikke ringe Del af Befolkningen lider, undersøges lige saa grundigt, og endelig bør ogsaa her medtages Befolkningens Alkoholforbrug. Det er desværre en Kendsgerning, at til Trods for Krise og daarlige Tider er det danske Folks Alkoholforbrug i stærk Stigning. I de sidste fire Aar er det saaledes steget fra 2,19 l ren Sprit pr. Individ til 2,53 l, altsaa $\frac{1}{3}$ l pr. Individ. Dette giver med et Indbyggerantal paa $3\frac{3}{4}$ Million en Stigning paa $1\frac{1}{4}$ Mill. l for hele Befolkningen, hvilket forekommer mig nærmest forfærdende. Fra mange Sider har den danske Afholdsbevægelse været Genstand for Angreb, ikke alene fra Alkoholkapitalens Side, men ogsaa fra andre Sider. Grunden hertil er maaske nærmest Uvidenhed. Den danske Afholdsbevægelse har gennem et Par Menneskealder udført et stort og uegennyttigt Arbejde; den har ikke alene udøvet en Samaritergerning i vort Folk, reddet mange, mange Hjem fra Undergang, men den har ogsaa udført et Oplysningsarbejde af stor Betydning for

hele vort Samfund, uden hvilket meget havde set anderledes ud. Alkoholkommissionens Betænkning oplyser imidlertid, at Alkoholomsætningen paa vore Beværetninger nu er oppe paa et Beløb af 108 Mill. Kr. aarligt, og Hjemmeforbruget er sikkert adskilligt større. Den danske Stat er økonomisk interesseret med en aarlig Indtægt af 78—80 Mill. Kr., og er det mon en af Grundene til, at Statens Støtte til Ædruelighedsbevægelsen er saa lille, jeg kunde gerne sige latterlig lille, som den er, kun en ringe Brøkdel af, hvad vore Nabolande Norge og Sverige yder til dette Formaal? Jeg henstiller saa varmt, som det er mig muligt, at den høje Regering tager Spørgsmaalet op til alvorlig Drøftelse, og at der paa den kommende Tilægsbevillingslov ydes Ædruelighedsbevægelsen et betydeligt større Tilskud end det, der er ansat paa Finanslovforslaget. Det er paa høje Tid, at dette sker, og at man yder Bevægelsen en saadan Anerkendelse, og jeg beder den høje Regering ikke glemme, at Spørgsmaalet ikke mindst vigtige Side er socialt betonet. At den arbejdende Befolknings sociale Frigørelse ligger den høje Regering meget paa Sinde, er de talrige Foranstaltninger til Arbejdsløshedens Bekæmpelse et talende Vidnesbyrd om, men Arbejdernes økonomiske Frigørelse lader sig nu engang ikke løse uden i Forbindelse med Alkoholspørgsmalets Løsning, og hertil er et nøje Samarbejde mellem Regeringen og Ædruelighedsvennerne en af de første Betingelser. Jeg haaber derfor ogsaa, at denne min Henstilling maa finde et aabent Øre hos den høje Regering.

Under denne Debat har det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ytret sin Utilfredshed med, at man nu ved Udvælgelsen af, hvem der skal paa Tandlægeskolen, har benyttet en psykoteknisk Prøve som Vejledning. I Modsætning til det ærede Medlem finder jeg i Virkeligheden dette saare forstandigt, den er i hvert Tilfælde lige saa værdifuld som et Par Points mere eller mindre til en Real- eller Studentereksamen. Noget helt andet er, om man ikke helt skulde forlade Reguleringen, om man ikke nu baade paa Tandlægeskolen, Farmaceutisk Læreanstalt, Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen skulde give fri Adgang for dem, der har Lyst til at uddanne sig. Vort Universitet har vist Vejen, andre bør følge med. Dansk Ungdom af i Dag er sikkert langt dygtigere og i Besiddelse af langt mere Energi, end dansk Ungdom var for en Menneskealder eller to siden, hvorfor saa staa hindrende i Vejen for, at den skaffer sig den bedst mulige Uddannelse, før den